

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

§. 2. Quomodo pax animi servetur in rebus adversis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

gendo creatore impediaris, nisi ex re, quam creavit ipse, quem negligis. Quare autem amas ista, nisi quia pulchra sunt? possuntne esse tam pulchra, quam ille, à quo facta sunt? Miraris hæc, quia illū non vides, sed per ea quæ miraris, ama quem non vides: interroga creaturam; si à se ipsa est, remane in illa: si autem ab illo est; non ob aliud perniciosa est amatori, nisi quia præponitur creatori.

§. 2.

Quomodo pax animi servetur in rebus adversis.

3.
Adversa
in Dei do-
nis nume-
ra,

ERige continuò oculos fidei in Deum præsentem, omnia intuentem, moderantem, & disponentem, ita ut propemodum prius attendas ad illum, quam ad malum quod sentis; & crede Prophetæ dicenti: *Non est malum in civitate, quod non fecit Dominus; malum scilicet pœnæ, non culpæ.*

2. Illud malum inter Dei dona numera: sicut Christus calicem amarissimum tot malis opprobriisque redundantem in Patris sui donis recensuit, dum Petro dixit: *Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis bibam illum?* & Paulus Philipenses monet non tantum vocationem ad fidem, sed etiam acerba quæque in Dei beneficiis

reponerent, ac pro illis tanquam pro donis gratias agerent.

Videtur id agnovisse Jobus, ^{Exemplo Jobi.} dum conjugis insipientiam redarguens dicit: *Si bona suscepimus de manu Domini, mala etiam cur non recipiamus?* innuens ab ejus munifica manu utrumque tanquam beneficium conferri, & posteriora videri prioribus, tanquam ad salutem utiliora, præferenda. Deciderat Job, inquit Augustinus, à gloria pristinae lucis temporalium rerum, quibus nitebat ad tempus; deciderat à gloria domus suæ, in stercore sedebat, & confirmavit illum Dominus, ut in ipso gravi vulnere, quo per totum corpus percussus erat, responderet uxori tentanti, quam solam diabolus ipsi reliquerat adjutricem: *Locuta es sicut una ex insipientibus mulieribus: si suscepimus bona de manu Domini, mala cur non sustineamus?* hæc scilicet mala à Dei manu profecta fidei oculo suscipiebat.

S. Bonaventura hoc argumento ad id nobis persuadendum utitur: Si quis tibi particulam sanctæ Crucis, in qua Christus pendit, largiretur, te singulari beneficio affectum crederes: cur quæso afflictionem aliquam tibi à Deo immixtam cruce ista pretiosiore non existimas, quandoquidem tribus dumtaxat horis Christus crucem tactu suo sanctificavit; afflictiones verò tota

vitâ

5.
Saltem
mode
pecca
suppli

Serm.
in Car

4.
Consilio
S. Bona-
ventura.

vitâ magno affectu sit amplexatus; imò crucem ipsam, non alia de causâ, quàm quòd affligeret, adamarit? Viro sancto inter afflictiones gementi dixit aliquando Deus: Sufficiat tibi, quòd afflictionem tuam norim, & te amem, teq; liberare possim, si vellem, faciamq; ubi id gloria mea, salutisq; tua exiger. Ita etiam Mariae Dias de frigoris molestiâ querenti dixit: Ego facio, & tu conquereris?

5.
Saltem in
moderato
peccatorum
supplicio.

Serm. 44.
in Cant.

Quòd si mala, resq; aduersas, ut amabiles, & divini in te amoris ac benevolentiae argumenta intueri non potes; aspice saltem ut Iustitiae divinae minoribus malis majora mala redimentis in te singulare beneficium, eamq; fidei oculo intuens, dic cum Augustino: *Hic ure, hic seca, ut in aeternum parcas.* Dic cum Bernardo: *Ego in flagella paratus sum*, sciens me recipere longè inferiora peccatis: vapulem sanè, vapulem, ut malè operans, si fortè verbera in merita reputentur: fortasse miserebitur flagellato, qui bonum in me non invenit, quòd remuneret.

Augustinus super illud Psalmi 58. *Non miserearis omnium, qui operantur iniquitatem.* Hic planè terruit, inquit: quem non terreat, quis ad suam conscientiam rediens non contremiscat? quæ etiam sibi conscia est pietatis; miram nisi aliquid conscia sit etiam

iniquitatis: iniquitas verò omnis parva, magnave sit, puniatur necesse est: aut ab ipso homine penitente, aut à Deo vindicante. Fecisti quòd impunitum esse non potest: cum ergo non punias peccata tua, libenter admitte, ut illa misericorditer puniat Deus: sicque facies ut à duobus malis libereris, & duo bona consequaris; primum malum, nempe penam peccati in futuro reservatam devitas; secundum impatientiam à te amoliris, & per patientiam bonum virtutis, & simul meritum gloriae tibi comparas. Unde aiebat S. Chrysostomus: Si vis, malum quòd pateris, non erit amplius malum: age gratias Deo, & malum convertes in bonum: qui impatienter fert, duobus malis gravatur, impatientiâ scilicet, & illo malo, cujus causâ impatiens est. Dum malum mutare non potes, muta te ipsum interius; & actus virtutum coram Deo exerce, illius erga te providentiam & curam lauda, ut solet æger medicum, qui scalpello aut ferro vulnus secat, aut adurit. Tobias profelle piscis illuminante gratias egit Deo; Wenceslaus Rex Bohemiae in captivitate sua idem præstitit, nullo unquam tempore se beatiorem fuisse affirmans; quòd tum Deum mente ferè semper præsentem haberet, antea rarissimè.

S. Augustinus de S. Petro à
Pppp 2 nega-

6.
Vt gravius evites.

Hom. 68.
tom. 5.

7.
Exemplo
Wenceslai & aliorum.

negatione resurgente ait : In sua tribulatione, falsò sese præsump-
fisse didicit, fleuit, & flendo meruit fructuosè nosse quod fuit, & esse quod non fuit. Quod & in se ipso videtur agnoscere, in suis confessionibus sanctus Præsul, dum quamdiù in se mansit, sibi malè fuisse, ait; quando verò extra se abiit, & fide in Deum exsurrexit, in melius omnia fuere conversa.

L. 4. c. 7.

§. 3.

Pacem animi propter peccata non imprudenter amittendam.

8.
Nec pro peccatis quidem pax amittenda.

DE tribus peccatorum generibus, præteritis scilicet, præsentibus, & futuris quæstio agitari potest. Præterita, quæ in pœnitentiæ Sacramento Ecclesiæ Clavibus semel subjecta fuere, cur animum exagitare, & perturbare debeant, non video; cum in symbolo fidei, articulum illum, Remissionem scilicet peccatorum, quotidie recitemus, & credere nos profiteamur: qui de illis tanquam non remissis semper anxius est, qui illa memoriâ retractat, examinat, repetit, non tam ut Deo faciat satis, quàm sibi, videtur certè articulo tam manifesto, de remissione peccatorum debi-

li fide credere. Deus ipse de pœnitente & ingemiscente dicit: Peccatorum ejus non recordabor amplius: cur tu contrarium facis, & peccatorum tuorum non qualemcumque, sed exercruciantem perpetuò alis memoriam? quid quæris istâ anxietate? an tibi placere, an Deo? incipis placere ait S. Augustinus, dum in te odisti, quod odit Deus, & tibi displicet, quod displicet Deo. Sed & S. Chrysostomus: Deum nihil aliud à nobis dicit exigere, quàm confessionem: quasi, inquit, tibi diceret Deus: Dic tu iniquitates tuas, dic non ut condemneris, sed ut justificeris: dic, & nihil quæro amplius; confitere, & mihi sufficit: dic, & totum fero acceptum.

Attende, quæso, ad Dei clementiam, eamque cum peccati tui malitiâ compone. Tua, inquit idem Sanctus, malitiâ mensuram habet, Dei verò clementia & pietas mensuram non habet: cogita scintillam, si in mare ceciderit, num poterit stare, aut apparere; quantum scintilla ad mare se habet, tantum hominis malitiâ ad Dei clementiam, bonitatemque, imò verò longè supra; nam & pelagus licet magnnm sit, mensuram accipit, Dei verò clementia & pietas mensuram non habet. Quin imò, ut alibi ostendit, operat sum moperere Deus; teque, ut peccatum

Psal. 38.

Psal. 142.

S.
Confid.
rata Dei
clementia
Hom. 3. de
pani.Super
rabol
1000
talentPecca
missi
facienIn a
red
met
Maia
bon
cogi